

Bilag 1.**Finansiel Støtte til Stater, der er Genstand for Angreb.**

Uddrag af det finansielle Udvalgs Beretning om dets Arbejde under den i Genève fra den 8.—14. Juni 1927 afholdte syvogtyvende Samling.

Efter Modtagelsen af en Beretning fra det Raadsudvalg, der var blevet udnævnt til Behandling af Spørgsmaal vedrørende Nedrustning, anmodede Raadet den 8. December 1926 det finansielle Udvalg om at ville undersøge forskellige Forslag, som var blevet fremsat »med Henblik paa at skabe en almindelig Plan om gensidig finansiel Støtte til en Stat, der er Genstand for Angreb«.

Efter at have undersøgt dette Spørgsmaal baade under sin Martssamling og under sin nuværende Samling har det finansielle Udvalg den Ære at fremlægge denne Beretning.

Udvalget, der har studeret Spørgsmaalet fra dets tekniske Side, har navnlig haft til Hensigt at undersøge, hvilken Plan det vil være lettest at gennemføre.

I Tilfælde af, at Regeringerne skulde beslutte sig til at vedtage en Plan af denne Art, maa de først besvare visse særlige Spørgsmaal, der staaar i Forbindelse hermed, blandt andet Bestemmelse af hvem, der er den angrebne Part, hvorledes dette bestemmes (ved en enstemmig eller flerstemmig Raadsbeslutning), de Stater, der vil være berettigede til at deltage i Planen (f. Eks. om dette ogsaa gælder for Stater, der ikke er Medlemmer af Folkeforbundet), og endelig Maximumbeløbet for den finansielle Støtte, der omhandles i Planen.

Almindelige Grundsætninger.

Der er blevet forelagt Udvalget adskillige Planer, og det har saaledes kunnet studere Spørgsmaalet fra forskellige Sider. Nogle af disse Planer hviler dog efter Udvalgets Formening paa saadanne Grundsætninger, at det vilde frembyde store Vanskeligheder at gennemføre dem i Praksis.

Udvalget er f. Eks. af den Formening, at der bør ses bort fra alle Planer, der gaar ud paa en Opsparing af Midler i Fredstid, ikke blot paa Grund af Regeringernes Uvilje overfor bundne Fonds, men ogsaa af Hensyn til den praktiske Vanskelighed, der er forbundet med at afgøre, hvorledes og hvor saadanne Fonds skal anbringes, og hvordan disse Anbringelser hurtigt skal kunne gøres fri i Tilfælde af Kriser. Det vilde være ligesaa uigennemførligt for Forbundet selv at stifte Laan; et System med direkte Tilskud vilde sandsynligvis heller ikke være anvendeligt.

Den eneste Plan, der efter det finansielle Udvalgs Formening synes at danne en praktisk Basis, er det System, der allerede med Held har været forsøgt og som bestaar i, at et Land, der er Genstand for Angreb og ellers vanskeligt vilde kunne opnaa Laan, hjælpes ved, at Forbundsmedlemmerne deltager i dets finansielle Virksomhed.

Formaalet med den nedenfor beskrevne Plan er derfor ved Forbundets Mellemkomst at styrke det paagældende Lands Kredit derigennem, at den forenes med andre Staters, og derigennem at hjælpe den Stat, der er Genstand for Angreb.